

ERIC-EMMANUEL
SCHMITT

Elixirul dragostei

Traducere din franceză de

DORU MAREȘ

HUMANITAS
fiction

Lector: Gabriela Riegler
Redactor: Marieva Ionescu
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Ioana Vilcu
DTP: Emilia Ionașcu, Carmen Petrescu

Tipărit la C.N.I. Coresi S.A.

ERIC-EMMANUEL SCHMITT

L'ELIXIR D'AMOUR

© Editions Albin Michel – Paris 2014

All rights reserved.

© HUMANITAS, 2015, 2017, pentru prezenta versiune românească

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SCHMITT, ERIC-EMMANUEL

Elixirul dragostei / Éric-Emmanuel Schmitt; trad. din limba

franceză de Doru Mareș. – București: Humanitas Fiction, 2017

ISBN 978-606-779-200-3

I. Mareș, Doru (trad.)

821.133.1

EDITURA HUMANITAS FICTION

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51

www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0372 743 382 / 0723 684 194

Louise,

Dacă mă auzi, bună ziua.

Dacă nu vrei să mă ascuți, adio.

În funcție de reacția ta, această scrisoare
va constitui începutul sau sfârșitul cores-
pondenței noastre.

În fața mea se ridică un soare ofilit, iar
eu contemplan Parisul, căruia octombrie îi
dă paloarea unui animal prost dispus, înne-
bunit de frunzele veștede, stingherit de cir-
culația zgomotoasă, înfometat de o pace care
întârzie. Iarna bate la ușă. Langoarea verii
se risipește, iar capitala arde de nerăbdare să
dea de frig, de uscat, de limpede. Unui oraș
îi sunt îndeajuns două anotimpuri, cel sufo-
cant și cel înghețat.

Louise, hai să transformăm pasiunea noastră rănită într-o afecțiune senină. Crede-mă, în acești ultimi ani am iubit, mai mult decât pielea și coapsele tale sau îmbrățișările noastre, femeia care ești, inteligența mușcătoare, replica promptă, ironiile, entuziasmele tale. De ce oare îndepărtarea m-ar lipsi de minunea asta? Chiar sunt condamnat să te pierd? Sexul era singurul bilet de acces?

În schimb, refuz orice mesaj dolidora de frustrări, îmbibat de chemări la tandrețe sau de tresăriri genitale, ca această cârpă umedă, isterică, vaginală care mi-a invadat ecranul de dimineață și pe care am aruncat-o la coș apăsând tasta „Delete”. Legătura noastră se încheie, Louise, înțelege odată, n-o mai nega. N-o să mai dormim împreună și o să locuim de-acum la mii de kilometri unul de celălalt.

Când o cărare se termină, la orizont se arată o alta. Din îndrăgostiți să devenim

prieteni. De ce nu? Între noi n-a existat niciodată prietenie.

Te rog, nu mutila amintirile noastre frumoase doar fiindcă ai vrea să nu existe.

Adam

Adam,

Dacă prietenia e patul de moarte al iubirii, atunci urăsc prietenia.

Louise

Draga mea Louise,

Doar pielea desparte iubirea de prietenie. Și-i așa de subțire...

Adam

Ți se pare subțire? Mie mi se pare un zid.

Louise

Louise,

Pielea obosește, spiritul nu. Dacă trupurile noastre se atrag mai puțin, dacă umerii noastre nu mai simt atât de tare nevoia să se înlănțuie, dacă sexul meu s-a odihnit lângă al tău fără să-l mai caute ca-n primii ani nu înseamnă că gândul meu te-a alungat, în nici un caz. Astăzi, de pildă, m-am gândit să-ți povestesc chestiile caraghioase care mi s-au întâmplat, mi-am dorit să împart cu tine cartea, filmul sau muzica pe care le-am descoperit, ți-am pus niște întrebări, ți-am dat niște răspunsuri, ți-am dăruit surâsuri, suspine, exclamații, pe scurt, nu ne-am părăsit niciodată.

În realitate, bănuiesc că senzualitatea este la fel de superficială ca și epiderma de care se folosește. Tu domnești mult dincolo de spasme. Incrustată deplin în mine, mai mult decât ar fi putut-o reuși o simplă anatomie atrăgătoare, mi te-ai întipărit în imaginație, în viitor, în amintiri.

Da, dacă pielea se deteriorează, se ridează, se usucă, spiritul se întărește. Prietenia este continuarea logică a unei iubiri adevărate. Nu mi-am închipuit că dăruindu-ți-o te voi jigni.

Adam

Adam,

Orice concesie mă costă. Prietenia după dragoste m-ar umili. Nu mă tentează să reamenajez o imensă pasiune într-o mică garsonieră cordială, prefer pur și simplu să mă trezesc în stradă.

Salut.

Louise

Louise, Louise, Louise...

Sălbatica mea, apucata mea, ce te mai cabrezi! Vasăzică, totul sau nimic, da? Ori cu totul Louise toată, ori nici picior de Louise? Foc sau cenușă, jarul îl refuzi...

Ce nebunie frumoasă!

Nebunie, totuși...

Oi fi având tu gustul absolutului, dar idealismul ăsta duce la nefericire. Exigențele tale îți vor hrăni frustrarea. Cu cât o să mănânci mai mult, cu atât o să salivezi mai tare. Dacă ceea ce trăiești trebuie să fie perfect, exhaustiv și exclusiv în același timp, mai bine renunți să mai trăiești. Nici o relație nu se va ridica la nivelul aspirațiilor

tale. Vei atinge iubirea visată, niciodată iubirea adevărată.

Ah, mă pui pe gânduri, Louise... S-ar zice că ieși din povestea noastră ca o văduvă care ține să-și continue viața în doi prin amărăciune. Chiar crezi că durerea este înlocuitoarea pasiunii? Ai de gând să-ți îmbraci existența în negru? Nu te mai recunosc.

Fostul tău iubit și, cu toate astea, prieten,

Adam